

Slavland, Nocny Majestat

Dźwięki nocy wśród milczenia głuchym e
Pośród konarów świętych drzew
Gdy niebo swą czernią osłania ziemię;
Z której tylko setki gwiazd i lodowaty księżyc widać g
Perunie! Panie wszechistnień w mrok zepchnięty,
Już czas byś powrócił, ożywił
Tyś pan żywiołów.
Leć na orlich skrzydłach ku bezmiarom morza, ku górom karpa
Ogarnij swój kraj i dzieci swoje lechickie
Potęgą jakiej człowiek nie zmierzy.